

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/5/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010844
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4418010844.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. A., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. A. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 02.10.2025, sp. zn. 4T/104/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.02.2026 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. A. z a m i e t a,
pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) bol vo vzťahu k obžalovanému A. A. (ďalej aj ako „obžalovaný“) zrušený podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. skorší výrok o vine obžalovaného v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/156/2014 zo dňa 23.12.2014, doručený mu dňa 15.06.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.06.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/156/2014 zo dňa 28.01.2019, právoplatným dňa 03.04.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Tos/46/2019 zo dňa 03.04.2019, ďalej bol zrušený výrok o treste, ako aj ďalšie výroky majúce vo výroku o vine svoj podklad a obžalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 na skutkových základoch, že:

v bode 1/

obžalovaný dňa XX. XXXXXX XXXX približne o XX.XX hod. sa stretol s poškodenou B. C. pred bytovým domom na D. XX E. F., kde obžalovaný povedal poškodenej, že jej syn G. F. ukradol obžalovanému viaceré veci (retiazky, textilie) a spôsobil tak obžalovanému škodu, a navrhol poškodenej, že škodu jemu takto spôsobenú možno uhradiť čerpaním finančných prostriedkov prostredníctvom pôžičky, pričom pôžičku si zoberie poškodená na svoje meno ale pôžičku bude splácať syn poškodenej (G. F.), ktorému obžalovaný za tým účelom zabezpečí zamestnanie od dňa X. XXXX XXXX v pneuservise nachádzajúcom sa na H. I. v F. a že majiteľ autoservisu bude pravidelne strhávať peniaze zo mzdy G. F. a odovzdávať ich poškodenej na splátky pôžičky, s uvedeným postupom poškodená súhlasila, a za tým účelom poškodená dňa XX. XXXXXX XXXX uzatvorila so spoločnosťou I. J. K., L. na pobočke na E. XXX E. F. zmluvu o pôžičke, na základe ktorej prevzala finančnú hotovosť vo výške 3.000,- Euro, so záväzkom splácať pôžičku 48 mesiacov vo výške 91,64 Euro mesačne, teda zaviazala sa vrátiť spolu sumu vo výške 4.398,72 Euro, finančné prostriedky odovzdala F. M., ktorá ich odovzdala obžalovanému, avšak obžalovaný nezabezpečil a ani nemal v úmysle zabezpečiť zamestnanie synovi poškodenej (G. F.), a finančné prostriedky si ponechal pre svoju potrebu a použil ich na nezistený účel, pričom ak by mala poškodená vedomosť, že obžalovaný nemá úmysel zabezpečiť prácu pre jej syna (G. F.) a prácu mu ani nezabezpečí, tak by úverovú zmluvu neuzatvárala, čím obžalovaný spôsobil poškodenej B. C., trvale bytom D. XX, F. škodu vo výške 4.398,72 Euro,

v bode 2/

obžalovaný sa stretol s poškodenou B. C. v presne nezistenom čase dňa X. XXXX XXXX v kaviarni I. Eva na F. X/X E. F., a uviedol poškodenej, že jej syn G. F. mal niekomu ukradnúť elektroniku (mobilné telefóny, tablet) a že na G. F. bolo podané trestné oznámenie, avšak obžalovaný vie vybaviť, aby bolo trestné oznámenie stiahnuté, ale len v prípade, ak poškodená vyberie na seba telefón aj s paušálom, a tieto sa potom čo najskôr prepíšu na firmu obžalovaného, s týmito podmienkami poškodená súhlasila, a dňa X. XXXX XXXX uzatvorila zmluvu o poskytovaní verejných služieb so spoločnosťou N. M., a. s. na pobočke na H. I. XX E. F., na základe ktorej prevzala mobilný telefón značky M. C. M. mini black za sumu 1,00 Euro, a SIM kartu č. XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXX, a zaviazala sa k účastníckemu programu D. s mesačným poplatkom vo výške 45,- Euro a s ďalším mesačným poplatkom TV v mobile s archívom vo výške 3,99 Euro, s viazanosťou na 24 mesiacov, pričom uvedený mobilný telefón so SIM kartou na pokyn obžalovaného odovzdala F. M., avšak syn poškodenej (G. F.) žiadnu elektroniku nikomu neodcudzil, a takisto obžalovaný neprepísal a ani nemal v úmysle prepísať podklady k telekomunikačnej službe na firmu obžalovaného, a obžalovaný ani nebol konateľom žiadnej obchodnej spoločnosti, pričom ak by mala poškodená vedomosť, že obžalovaný neprepiše a ani nemá v úmysle prepísať podklady k telekomunikačnej službe na firmu obžalovaného, tak by zmluvu s telekomunikačným operátorom neuzatvárala, čím obžalovaný spôsobil poškodenej B. C., trvale bytom D. XX, F. škodu vo výške 1.176,76 Euro (hodnota mobilu 1,00 Eur; poplatky za paušál za dobu viazanosti 1.175,76 Euro),
v bode 3/

obžalovaný sa stretol s poškodenou B. C. v presne nezistenom čase dňa XX. XXXX XXXX v kaviarni I. O. na F. X/X E. F., a uviedol poškodenej, že aby boli spokojní všetci, ktorým syn poškodenej (G. F.) ukradol elektroniku ako je uvedené v bode 2/ obžaloby, tak poškodená musí vybrať na seba ešte 2 telefóny aj s paušálom, a tieto sa potom čo najskôr prepíšu na firmu obžalovaného, s týmito podmienkami poškodená súhlasila, a dňa XX. XXXX XXXX uzatvorila zmluvu o poskytovaní verejných služieb so spoločnosťou M. P., a. s. na pobočke na E. XXX E. F., na základe ktorej prevzala mobilný telefón značky Q. XX XXC. M., Q.: XXXXXXXXXXXXXXX za sumu 49,- Euro, a SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXX, a zaviazala sa k účastníckemu programu Happy XL s mesačným poplatkom vo výške 19,00 Eur, s viazanosťou na 24 mesiacov, a súčasne poškodená uzatvorila aj druhú zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej prevzala mobilný telefón značky Q. XX XXC. M., Q.: XXXXXXXXXXXXXXX za sumu 49,- Euro, a SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXX, a zaviazala sa k účastníckemu programu Happy XL s mesačným poplatkom vo výške 19,00 Euro, s viazanosťou na 24 mesiacov, pričom obidva mobilné telefóny so SIM kartami na pokyn obžalovaného odovzdala F. M., avšak syn poškodenej (G. F.) žiadnu elektroniku nikomu neodcudzil, a takisto obžalovaný neprepísal a ani nemal v úmysle prepísať podklady k telekomunikačnej službe na firmu obžalovaného, a obžalovaný ani nebol konateľom žiadnej obchodnej spoločnosti, pričom ak by mala poškodená vedomosť, že obžalovaný neprepiše a ani nemá v úmysle prepísať podklady k telekomunikačnej službe na firmu obžalovaného, tak by zmluvy s telekomunikačným operátorom neuzatvárala, čím obžalovaný spôsobil poškodenej B. C., trvale bytom D. XX, F. škodu vo výške 1.010,00 Euro (hodnota mobilu 2 x 49,00 Eur; poplatky za paušál za dobu viazanosti 2 x 456,00 Euro),
v bode 4/

obžalovaný sa stretol s poškodenou B. C. v presne nezistenom čase dňa XX. XXXX XXXX pred bytovým domom na D. XX E. F., a uviedol poškodenej, že je potrebné prefinancovať pôžičku opísanú v bode 1/ výhodnejšou pôžičkou, s čím poškodená súhlasila, a dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase obžalovaný šiel spoločne s poškodenou do H. vybaviť prefinancovanie pôžičky opísanej v bode 1/, pričom obžalovaný tvrdil poškodenej, že táto nová pôžička bude na meno poškodenej, ale splátky bude splácať obžalovaný, s čím poškodená súhlasila, a za tým účelom poškodená dňa XX. XXXX XXXX v K. P. R. P. G. E. H. uzatvorila úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX so spoločnosťou K. I. M., a. s., kde si požičala sumu 5.000,- Euro, so záväzkom splácať pôžičku 84 mesiacov vo výške 150,94 Euro mesačne, teda zaviazala sa vrátiť spolu sumu vo výške 12.678,96 Euro, a poškodená z poskytnutej pôžičky odovzdala obžalovanému sumu 4.700,- Euro dňa XX. XXXX XXXX v kaviarni I. O. na F. X/X E. F., kde obžalovaný opätovne uistil poškodenú, že všetky úvery aj telefóny bude platiť obžalovaný a že poškodenú to nebude stáť ani cent, avšak obžalovaný neprefinancoval pôžičku opísanú v bode 1/, a ani splátky pôžičky nesplácal a nemal v úmysle splácať, a finančné prostriedky si ponechal na nezistený účel, pričom ak by mala poškodená vedomosť, že obžalovaný nemá v úmysel prefinancovať pôžičku opísanú v bode 1/ a nemá úmysel splácať splátky, tak by úverovú zmluvu neuzatvárala, čím obžalovaný spôsobil poškodenej B. C., trvale bytom D. XX, F. škodu vo výške 12.678,96 Euro, teda obžalovaný spôsobil poškodenej B. C., trvale bytom D. XX, F., v bodoch 1/ až 4/ škodu v celkovej výške 19.264,44 Euro,
v bode 5/

dňa XX.XX.XXXX v R. S. v úmysle získať osobné motorové vozidlo značky T. N. Q., 1.9 TDI, evidenčné číslo R. XXX O. a nakladať s ním ako s vlastným, uzavrel s poškodenou S. A., narodenou XX.XX.XXXX, bytom J., K., L. XX, R., ktorá bola oprávnenou držiteľkou uvedeného vozidla a ktorého vlastníkom bola poškodená leasingová spoločnosť I. J. K., L., K. R. XX, U., zmluvu o prevzatí lízingu na predmetné motorové vozidlo, ktorou sa zaviazal prepísať na svoju osobu dňa XX.XX.XXXX leasing predmetného motorového vozidla, hoci už v čase podpisu zmluvy vedel, že tak neurobí, pričom po prevzatí vozidla dňa 17.06.2014 na svoju osobu lízing vozidla neprepísal, žiadnu splátku lízingovej spoločnosti neuhradil, poškodenej S. A. a ani spoločnosti I. J. K., L., U. motorové vozidlo nevrátil a nezisteným spôsobom ho používal na neznámom mieste, čím poškodenej spoločnosti E. V. F., L., so sídlom A. R. X, F. a E. H., L., so sídlom A. R. X, F. (pôvodne spoločnosť I. J. K., a. s., K. R. XX, U., IČO: XX XXX XXX) spôsobil škodu vo výške 6500,- Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Tr. zák.“) s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a nezistení príťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej B. C., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom F., D. W. XXX/XX škoda vo výške 18 664,44 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená S. A., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom R., J., K., K. W. XX odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie čo do výroku o vine, treste, ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu uviedol, že skutok nebol dostatočne a nad všetky pochybnosti preukázaný, nejde o trestný čin, ale o obchodnoprávnu záležitosť. Poukázal na rozporné výpovede svedka G. F. v tomto konaní a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV. sp. zn. 2T/156/2014. Čo sa týka výroku o treste, tento považuje vzhľadom na novelu Trestného zákona za neprímerane prísny, keďže súčasná trestná sadzba podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. je až 4 roky odňatia slobody a uložený trest mu vo výmere 2 roky nepodmienečne je v strede danej sadzby, čo nezohľadňuje všetky okolnosti prípadu a jeho osobu. Navrhol preto odvolaniu vyhovieť.

K odvolaniu obžalovaného sa poškodená S. A. písomne vyjadrila v mailovom podaní, kde uviedla, že jej výpoveď sa počas vyšetrovania nemenila, naopak obžalovaný sa jej účelovo a zámerne predstavil ako majiteľ autopožičovne v P., do ktorej potrebuje nakúpiť vozidlá a uviedol, že on s právnikom vybaví všetky záležitosti s leasingovou spoločnosťou a zatiaľ bude splácať leasingové splátky. Keď chcela od neho vozidlo naspäť, pretože nič nevybavil a splátky nesplácal, zavádzal ju a vozidlo nevrátil a je jasné, že ani taký úmysel nemal, v dôsledku čoho považuje jeho konanie za podvod.

Prokurátor odvolanie, ani vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného nepodal.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí pred krajským súdom zotrvala na písomných dôvodoch odvolania a nad rámec tam uvedených dôvodov poukázala na to, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV. sp. zn. 2T/156/2014 nemal obžalovaný možnosť prevziať trestný rozkaz a podať opravný prostriedok, v dôsledku čoho považuje uloženie spoločného trestu za predčasné, keďže v súčasnej dobe prebieha konanie o návrhu obžalovaného na povolenie obnovy konania v tej veci, ktoré bolo zaslané na Mestský súd Bratislava I. dňa 24.09.2025. V prípade, že by krajský súd zvažoval možnosť uloženia spoločného trestu obžalovanému, poukázala na odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 6T/47/2018, vo vzťahu ku ktorému sú splnené podmienky na ukladanie súhrnného, resp. spoločného trestu. Navrhla preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil a obžalovaného oslobodil, alternatívne aby rozhodol spôsobom, pokiaľ ide o výrok o treste, pre obžalovaného priaznivejším.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí konanom o jeho odvolaní zotrval na podanom odvolaní v celom rozsahu a odvolal sa na prednes obhajkyne, pričom konštatoval, že má vedomosť, že zatiaľ o jeho návrhu na obnovu konania rozhodované nebolo. Navrhol, aby mu bol v tomto konaní uložený trest miernejší, keďže si podal obnovu konania vo veci sp. zn. 2T/156/2014.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, skutkový stav správne právne posúdil a obžalovanému uložil trest, ktorý je z hľadiska druhu a výmery uložený v súlade so zákonom, a preto odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné a navrhol ho podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (obžalovaným) Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o vine a treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že súd I. stupňa sa dôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonal dokazovanie dostatočným a zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi a vyznievajú jednoznačne, tvoria ucelenú reťaz priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na tieto v podrobnostiach poukazuje a nad rámec uvedeného zdôrazňuje, že podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako i Európskeho súdu pre ľudské práva, je súd povinný sa vysporiadať s námietkami obžalovaného „relevantnými na rozhodnutie“ bez toho, aby zdôvodňoval všetky i nepodstatné pripomienky procesných strán.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného do 05.08.2024, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700,- eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20.000,- eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250.000,- eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650.000,- eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák., za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania niet pochýb o tom, že skutok uvedený pod bodom 5/ napadnutého rozsudku, pre ktorý bola v prejednávanej veci podaná obžaloba (ďalej len „skutok“) sa stal, tento spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozhodnutia a súčasne bol skutok aj správne právne kvalifikovaný.

Vina obžalovaného bola napriek nespočetným námietkam zo strany obžalovaného jednoznačne preukázaná ucelenou reťazou priamych dôkazov (výpoveď poškodenej S. A., výpoveďou svedkyne A. E. A., inzerátu poškodenej z č.l. 207, zmluvy o prevzatí leasingu z č.l. 10, SMS komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou z č.l. 11 – 14, 209 - 211), ako i nepriamych dôkazov (najmä výpovede poškodenej O. D. za spoločnosť I. J. K., výpovede svedkov D. C., F. X., G. M., A. G. a G. F.).

Skutočnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby, jednoznačne vyplýva z výpovede poškodenej S. A., ktorá uviedla, že podala inzerát v znení, že „odstúpi leasing T. N. za 0,- eur a zostáva doplatiť 36 x 294,- eur“ s tým, že popísala presný typ vozidla, na čo ju kontaktoval obžalovaný, ktorý s ňou spísal zmluvu o odstúpení leasingu dňa 19.06.2014, kde je výslovne uvedené, že mu bolo odovzdané motorové vozidlo za účelom prepísania leasingu, k čomu malo dôjsť dňa XX.XX.XXXX, ku ktorému úkonu ho v tejto zmluve poškodená splnomocnila. Súčasne sa zaviazal k úhrade leasingových splátok, ktoré však nesplácal a vozidlo neprepísal v leasingovej spoločnosti, v dôsledku čoho leasingová spoločnosť po nesplácaní splátok kontaktovala ju ako poškodenú, a preto ona telefonicky kontaktovala obžalovaného a vyzvala ho buď k úhrade leasingových splátok alebo k vráteniu vozidla, z čoho však obžalovaný nič neurobil a neustále sa vyhovárал. Z tohto dôvodu bola nútená podať trestné oznámenie. Vozidlo v čase preberania bolo pojazdné a bez závad.

Uvedené skutočnosti potvrdila aj svedkyňa A. E. A., dcéra poškodenej, ktorá potvrdila, že obžalovaný prišiel za jeho matkou domov a dohodli sa na odstúpení leasingu s tým, že kým auto nebude prepísané na neho, resp. leasing, leasingové splátky bude splácať on, keďže si vozidlo prevzal a toto užíval. Pri tomto bola priamo prítomná. Vozidlo bolo pojazdné. Potom, ako prichádzali upomienky z leasingovej spoločnosti, jej matka kontaktovala obžalovaného, aby platil leasingové splátky alebo priniesol vozidlo, na čo sa stále vyhovárал, a preto bolo podané trestné oznámenie.

V konaní ani nebolo sporné, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o odstúpení leasingu medzi obžalovaným a poškodenou a k prevzatíu vozidla, čo potvrdil aj samotný obžalovaný. Bráni sa však tým, že vozidlo bolo nepojazdné a musel ho dať opraviť, ktorá skutočnosť preukázaná nebola (je v príkrom rozpore s výpoveďou poškodenej, svedkyne A. E. A., ako i svedka G. F. a I. E. A.) a ak by to aj bola pravda, zápočet tejto sumy by si musel riešiť s poškodenou, čo by však nemalo žiadny vplyv na skutočnosť, že leasingovej spoločnosti na základe zmluvy o odstúpení leasingu bol povinný platiť leasingové splátky. Okrem toho poukazuje krajský súd aj na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde sa ku skutku v celom rozsahu priznal.

Ďalej je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka D. C., ktorého poverila poškodená spoločnosť I. J. K., L. na vymáhanie nedoplatku na leasingových splátkach a ktorý uviedol, že zistil, že došlo k odstúpeniu leasingu v prospech obžalovaného, tento následne kontaktoval, avšak obžalovaný sa stále vyhovárал, na vopred dohodnuté osobné stretnutia nechodil, a preto jeho spoločnosť vec vrátila leasingovej spoločnosti, aby si to právne doriešila.

Ďalej je obžalovaný usvedčený aj svedeckou výpoveďou svedka A. G., ktorý sa vyjadril okrem iného aj k zrejmemu úmyslu obžalovaného už v čase preberania vozidla leasingové splátky nesplácať, keď uvádzal, že ho oslovil s tým, že mu chcel predmetné vozidlo odpredať, avšak tento po zistení, že vozidlo nie je vo vlastníctve obžalovaného, to odmietol. Následne mu ho chcel vozidlo zapožičať do jeho autopožičovne, čo však z rovnakého dôvodu odmietol. Taktiež sa vyjadril v tom smere, že obžalovaný vozidlo užíval, mal od neho aj kľúče, ale v technickom preukaze nebolo jeho meno, ale meno nejakej ženy a leasingovky.

K užívaniu vozidla obžalovaným sa vyjadrili aj svedkovia G. F. a I. E. A., ktorí potvrdili, že predmetné vozidlo užíval obžalovaný, bolo pojazdné a neskôr im toto poskytol, aby ho používali v rámci prevádzky reštaurácie v prípade potreby. Okrem toho svedok G. F. sa vyjadril aj ku skutočnosti, že obžalovaný mal podviesť jeho matku, že mu mala dať peniaze a zobrať na seba nejaké telefóny, tvrdiac, že on ho okradol a na podklade toho ho mal zamestnať v reštaurácii, kde si mal vlastne akoby odrobiť dlh, ktorý si obžalovaný vymyslel. Uvedené vozidlo sa používalo práve v tejto reštaurácii.

Nepriamo je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedkyne F. X. (G. M., jeho vtedajšej priateľky), ktorá potvrdila, že jej obžalovaný ponúkol, aby si predmetné vozidlo potom, čo sa ho chcel zbaviť, vzala na

leasing ona, čo odmietla. Má vedomosť, že toto vozidlo užíval a že ho našiel na inzerát, kde ponúkali odstúpenie leasingu s tým, že on mal splácať leasingové splátky.

Za poškodenú leasingovú spoločnosť I. J. K., L. bola vypočutá O. D., ktorá poukázala na zmluvu uzatvorenú s poškodenou S. A. ohľadne predmetného vozidla a konštatovala, že potom, ako prestali byť platené leasingové splátky, S. A. kontaktovali a zistili, že táto bez ich vedomia odovzdala vozidlo do dispozície tretej osobe, pričom následne im bolo vozidlo vrátené prostredníctvom polície a výťažok z predaja vo výške 3.350,- eur bol zaevidovaný do leasingového kalendára. Pokiaľ ide o leasingovú spoločnosť, jej nárok na náhradu škody bol následne uspokojený zo strany S. A., ktorá uhradila zvyšok dlžnej sumy.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôkazov bolo jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodenú do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu. Pokiaľ ide o výšku tejto škody, táto bola preukázaná odborným vyjadrením ohľadne hodnoty motorového vozidla, ktoré vyčíslilo hodnotu tohto vozidla v čase spáchania skutku na 6.500,- eur.

Krajský súd taktiež pri svojom rozhodovaní aj vzhľadom na námietky obžalovaného preskúmal vec aj pokiaľ ide o materiálny korektív vyjadrený v § 10 ods. 2 Tr. zák., avšak nemožno konštatovať, že by závažnosť konania obžalovaného bola nepatrná, keďže predmetným skutkom bola spôsobená škoda až vo výške 6.500,- eur, ktorá tak podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024, ako aj po tomto dátume, dosahuje v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. škodu väčšiu.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, že jeho konaním neboli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu, ale išlo iba o obchodnoprávnu záležitosť, krajský súd uvádza, že v danom prípade ide o trestný čin, u ktorého sa z hľadiska subjektívnej stránky vyžaduje úmysel a dopustí sa ho ten, kto sa na škodu cudzieho majetku obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobi tak na cudzom majetku škodu, čo v prípade obžalovaného bolo jednoznačne naplnené a preukázané. Pokiaľ ide o úmysel obžalovaného v zmysle § 15 Tr. zák., tento vyplýva jednak zo samotného konania obžalovaného, ako i z výpovede svedka A. G., ktorý potvrdil, že ho obžalovaný oslovil s ponukou odkúpenia tohto vozidla, napriek tomu, že ho vôbec nevlastnil a vozidlo užíval bez toho, aby vyplatil či už kúpnu cenu alebo leasingové splátky vlastníkovi vozidla. Týmto je naplnený priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Krajský súd pripomína, že proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Podľa Trestného poriadku je nutné zisťovať skutkový stav vo veci, ktorý je potrebný pre rozhodnutie. Nestanovuje však žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Odvolací súd preto vychádzajúc z vyššie uvádzaných dôkazov vyhodnotil skutok za dokázaný zákonnými dôkaznými prostriedkami a dospel k záveru, že ho už nie je potrebné overovať ďalšími dôkazmi.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu I. stupňa o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obžalovaného, krajský súd konštatuje, že práve naopak, hodnotenie vykonaných dôkazov v prospech obžalovaného by bolo nielen v extrémnom rozpore so spravodlivosťou, ale hlavne s pravidlami logického úsudku a vyvodzovania, keďže odvolací súd rovnako ako súd I. stupňa nemal o vine obžalovaného žiadne rozumné pochybnosti.

Odvolací súd na podklade množstva vyššie uvádzaných vo veci vykonaných dôkazov má za to, že tieto vo svojom súhrne preukazujú, že skutok spáchal práve obžalovaný. V otázke viny sa preto krajský súd stotožnil s odôvodnením súdu I. stupňa a na podporu jeho rozhodnutia doplnil napadnutý rozsudok o ďalšie vyššie uvedené úvahy, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutie za zákonné a spravodlivé.

Krajský súd konštatuje, že vzhľadom na preukázaný skutkový stav nevznikli dôvodné pochybnosti, pre ktoré by bolo potrebné v zmysle zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) konštatovať, že vina obžalovaného za uvedený skutok nebola preukázaná. Rovnako i procesný postup súdu predchádzajúci vyhláseniu napadnutého rozsudku prebiehal podľa zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých odvolací súd nezistil žiadne závažné pochybenie, ani porušenie práva obžalovaného na obhajobu, ktorý bol po celý čas riadne zastúpený obhajcom.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností a vykonaných dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného, posudzujúc ich komplexne, teda každý jednotlivito a predovšetkým v ich súhrne, prihliadnuc i na dostatočné odôvodnenie rozsudku súdu I. stupňa a jeho logickosť, musí aj krajský súd prijať záver, napriek nespočetným námietkam zo strany obžalovaného, že súd I. stupňa správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vykonané dôkazy tiež správne právne vyhodnotil a dospel k správnejmu záveru, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný, pričom skutok aj správne právne kvalifikoval.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, rovnako správne sa súd I. stupňa vysporiadal s tým, že obžalovaný sa tohto skutku dopustil dňa 17.06.2014, t. j. skôr ako bol vyhlásený odcudzujúci rozsudok (resp. doručený trestný rozkaz) vo veci vedenej voči nemu na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 2T/156/2014, z ktorého dôvodu ide vo vzťahu k tomuto odsúdeniu o súbeh trestných činov.

Taktiež správne zistil súd I. stupňa, že skutky, pre ktoré bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Bratislava IV., spáchal v dňoch 25.04.2014, 06.05.2014, 12.05.2014 a 19.05.2014, pričom uznesenia o vznesení obvinenia za tieto skutky mu boli doručené až v dňoch XX.XX.XXXX L. XX.XX.XXXX, t. j. po spáchaní skutku v prejednávanej veci, ktorý spáchal dňa XX.XX.XXXX. Keďže všetky skutky vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV., ako i prejednaný skutok, napíňajú rovnaké znaky trestného činu podvodu a spája ich objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania, v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedený trestný čin, majú tieto skutky charakter čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu v zmysle ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák.

Správne teda súd I. stupňa v úvode svojho rozhodnutia najskôr zrušil postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. skorší výrok o vine obžalovaného uvedený v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/156/2014, vrátane výroku o treste a ďalších výrokov majúcich vo výroku o vine svoj podklad a obžalovaného uznal vinným s tým, že do svojho rozhodnutia poňal aj 4 skutky, pre ktoré bol odsúdený Okresným súdom Bratislava IV., vrátane prejednaného skutku, ktorý označil ako skutok pod bodom 5/. Rovnako správne vyhodnotil, že ide o pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a tiež správne prihliadol na to, že je potrebné s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák. posudzovať trestnosť tohto činu a trest ukladať podľa Trestného zákona účinného v čase, keď sa trest ukladá, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší ako Trestný zákon v čase spáchania skutku. Obžalovaný totiž spolu za týchto 5 skutkov spôsobil škodu vo výške 25.764,44 eur, čo zodpovedá škode väčšej tak podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, ako i v čase ukladania trestu, t. j. právnej kvalifikácie podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Je však potrebné uviesť, že podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024 bolo možné podľa § 221 ods. 2 uložiť trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov a podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024 je možné za prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody až na 4 roky, čo je teda pre obžalovaného z hľadiska trestnej sadzby priaznivejšie.

Krajský súd preskúmaval na podklade odvolania obžalovaného aj výrok o treste napadnutého rozsudku zistiť, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 33a Tr. zák. a § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery, možnosť jeho nápravy a na jeho správanie po spáchaní trestného činu.

Pokiaľ ide o osobné pomery obžalovaného, tento bol v minulosti síce 5-krát súdne trestaný, avšak prihliadnuť možno iba na jedno jeho nezahladené odsúdenie, a to práve Okresným súdom Bratislava IV. sp. zn. 2T/156/2014, ktoré bolo napadnutým rozsudkom zrušené. Je pravdou, že po tomto odsúdení má obžalovaný v registri trestov ešte odsúdenie Okresným súdom Bratislava III., sp. zn. 6T/47/2018 taktiež pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., avšak krajský súd z pripojeného spisu zistil, že toto odsúdenie bolo pre skutky, ktorých sa dopustil v januári 2016, t. j. až potom, ako mu bol v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 2T/156/2014 doručený trestný rozkaz dňa 15.06.2015, z ktorého dôvodu vo vzťahu ku skutkom, za ktoré bol odsúdený Okresným súdom Bratislava III., nejde o súbeh trestných činov v zmysle ustanovenia § 42 Tr. zák. Navyše napriek skutočnosti, že mu v konaní na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 6T/47/2018 bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 05.08.2018, z odpisu z registra trestov vyplýva, že toto odsúdenie mu bolo Okresným súdom Levice dňa 01.08.2025 pod sp. zn. 7Nt/28/2025 podľa § 93 ods. 1 Tr. zák. zahladené, v dôsledku čoho sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že bol 7-krát priestupkovo prejednávaný, a to za priestupky na úseku cestnej premávky. Z ilustrácie ZVJS vyplýva, že toho času od 09.09.2025 vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 2 roky uložený mu Okresným súdom Bratislava IV. pod sp. zn. 2T/156/2014, ktorý mu bol síce pôvodne uložený ako podmienený trest, ale následne bolo uznesením pod touto spisovou značkou zo dňa 28.01.2019, právoplatným dňa 03.04.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Tos/46/2019 premenený na nepodmienečný trest.

Súd I. stupňa správne nezistil u obžalovaného ani jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák. a súčasne správne nezistil žiadne priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák. a pri ukladaní trestu postupoval podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. a obžalovanému uložil spoločný trest.

Na základe uvedeného potom súd I. stupňa u obžalovaného pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby uvedenej v § 221 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024, t. j. až na 4 roky a s poukazom na § 41 ods. 3 Tr. zák. veta druhá, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, keďže spoločný trest za pokračovací trestný čin nesmie byť podľa tohto zákonného ustanovenia miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 2T/156/2014 mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky, ktorý toho času vykonáva.

Pokiaľ teda súd I. stupňa uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, t. j. v polovici trestnej sadzby, krajský súd považuje tento trest za zákonný, spravodlivý a primeraný s poukazom aj na zabezpečenie individuálnej prevencie (náprava obžalovaného) a generálnej prevencie (ochrana spoločnosti) a nemohol mu byť uložený miernejší trest vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie § 41 ods. 3 veta druhá Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje skutočnosť, že obžalovanému bol tento ukladaný spolu za 5 čiastkových útokov jedného pokračovacieho trestného činu, ktorými sa spolu dopustil škody vo výške 25.764,44 eura. Z tohto dôvodu krajský súd nezistil dôvod na uloženie nižšieho trestu odňatia slobody (a toto ani nebolo vzhľadom na vyššie uvedené možné).

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, taktiež správne súd I. stupňa preniesol výrok o škode z predchádzajúceho rozhodnutia Okresného súdu Bratislava IV. vo vzťahu k poškodenej B. C. za skutky pod bodmi 1/ až 4/.

K výroku o náhrade škody viažucim sa ku skutku pod bodom 5/ napadnutého rozsudku, v ktorom poškodenú S. A. súd I. stupňa odkázal s jej nárokom na civilný proces, krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa pochybil, keďže poškodená si nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnila, jeho výšku preukázala, a preto jej mala byť, vzhľadom aj na výšku škody deklarovanú priamo v skutkovej vete, v plnom rozsahu priznaná (jej nepriznanie vzhľadom na odôvodnenie na strane 15 napadnutého rozsudku je krajskému súdu nejasné). Uvedené pochybenie však krajský súd nemohol napraviť, vzhľadom na absenciu odvolania podaného v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného prezentovanú na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní pred krajským súdom, že mu nie je možné ukladať trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/156/2014, keďže v tejto veci prebieha na podklade jeho návrhu konanie o povolení obnovy konania na Mestskom súde Bratislava I., krajský súd konštatuje, že táto skutočnosť

nemá žiadny vplyv na možnosť rozhodnutia v tejto veci, keďže toho času je odsúdenie Okresného súdu Bratislava IV. právoplatné. Napriek tomu krajský súd zisťoval na Mestskom súde Bratislava I., v akom štádiu konania sa aktuálne nachádza uvedené konanie o povolení obnovy konania a zistil, že vec je vedená pod sp. zn. 33Nt/18/2025 a doposiaľ o nej nebolo rozhodované. Aj z tohto dôvodu neexistuje žiadna zákonná prekážka, aby bolo v prejednávanej veci obžalovaného rozhodnuté o jeho odvolaní.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.